Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
M. SZPUNAR
представено на 8 декември 2016 година[1]

Дело C-421/15 P

Yoshida Metal Industry Co. Ltd
срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

„Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Основание за отказ или за недействителност на регистрацията — Знаци, които се състоят изключително от формата на стоката, необходима за получаването на технически резултат — Член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) — Разглеждане на основанието за отказ или за недействителност за всички стоки или услуги — Член 52, параграф 3 — Мотивиране на решението на апелативния състав на EUIPO — Общи мотиви по отношение на всички стоки или услуги — Ново основание, представено в производството по обжалване на решението на Общия съд пред Съда — Недопустимост“

Въведение

1. С жалбата в настоящото производство Yoshida Metal Industry Co. Ltd (наричано по-нататък „Yoshida“) иска да бъде отменено решението на Общия съд на Европейския съюз от 21 май 2015 г., Yoshida Metal Industry/EUIPO[2], с което същият отхвърля жалбите му за отмяна на решенията на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), постановени в производства за обявяване на недействителност със страни, от една страна, Pi-Design AG, Bodum France и Bodum Logistics A/S (наричани по-нататък заедно „Pi-Design и др.“), и от друга страна, Yoshida[3].

2. В обжалваното съдебно решение, постановено след връщане на делото за ново разглеждане след отмяна[4], се приема, че двете фигуративни марки, регистрирани от Yoshida, са недействителни.

3. Освен въпроса дали Общият съд се е съобразил с постановеното по първата жалба решение, с новата жалба, подадена от Yoshida, се поставя допълнително и въпросът за наличието на основанието за недействителност за всички съответни стоки, както и за пълнотата на мотивите на спорните решения и на обжалваното съдебно решение в това отношение[5].

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — T-331/10 RENV и T-416/10 RENV, непубликувано, EU:T:2015:302, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“.

3 — Решения на първи апелативен състав на EUIPO от 20 май 2010 г. (преписки R 1235/2008-1 и R 1237/2008-1, наричани по-нататък „спорните решения“).

4 — Решение от 6 март 2014 г., Pi-Design и др./Yoshida Metal Industry (C-337/12 P—C-340/12 P, непубликувано, EU:C:2014:129).

5 — Бих искал да отбележа, че подобна проблематика е повдигната по друго висящо производство по обжалване (вж. дело CXBП/Unibail Management, C-513/14 P, висящо пред Съда).

Правна уредба

4. Съгласно член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 207/2009[6] се отказва регистрацията на знаците, които се състоят изключително от „формата на стоките, която е необходима за постигането на технически резултат“.

5. Член 52, параграф 1, буква а) от този регламент предвижда, че марката на Европейския съюз се обявява за недействителна въз основа на подадено искане, когато е била регистрирана в противоречие с разпоредбите на член 7.

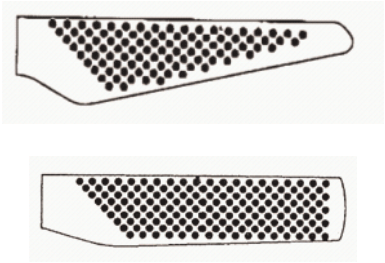
6. Член 52, параграф 3 от Регламент № 207/2009 гласи:

„Когато съществува основание за недействителност само за една част от стоките или услугите, за които е била регистрирана марката на Европейския съюз, недействителността на марката може да бъде обявена само за съответните стоки или услуги“.

Обстоятелствата по спора

7. Фактическата обстановка, както следва от точки 1—15 от обжалваното съдебно решение, може да бъде обобщена по следния начин.

8. На 3 и 5 ноември 1999 г. Yoshida е поискало от EUIPO да регистрира две марки, състоящи се от възпроизведените по-долу фигуративни знаци:

9. Стоките, за които е поискана регистрацията, са от класове 8 и 21 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. и отговарят на следното описание:

— клас 8: „Ножарски изделия, ножици, ножове, вилици, лъжици, точила и калъфи за точила, стоманени заточващи инструменти, щипки за рибени кости“,

— клас 21: „Домакински и кухненски принадлежности (които не са от благородни метали или с такова покритие), шейкъри, кухненски шпатули, стойки за ножове, прибори за сервиране на пай, прибори за сервиране на торти“.

10. Разглежданите марки са регистрирани на 25 септември 2002 г. и на 16 април 2003 г.

6 — Регламент на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1). Бих искал да отбележа, че по настоящото дело са приложими материалноправните разпоредби на Регламент № 207/2009, тъй като приложимата по делото правна уредба е определена към момента на приемане на решението на апелативния състав на EUIPO. Във всички случаи както член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146), така и член 51, параграф 3 от него (съответстващ на член 52, параграф 3 от Регламент № 207/2009) са формулирани в основни линии по идентичен начин.

11. На 10 юли 2007 г. Pi-Design и др. подава искания за обявяването на разглежданите марки за недействителни на основанието по член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент № 40/94.

12. С решения от 15 и 21 юли 2008 г. отделът по отмяна на EUIPO отхвърля тези искания за обявяване на недействителност.

13. Със спорните решения първи апелативен състав на EUIPO се произнася по подадената от Pi-Design и др. жалба, като отменя решенията на отдела по отмяна и обявява марките за недействителни на основание член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент № 207/2009.

Производствата пред Общия съд и пред Съда и обжалваното съдебно решение

14. На 12 август и 15 септември 2010 г. Yoshida подава в секретариата на Общия съд жалби за отмяна на спорните решения, като изтъква едно-единствено основание, а именно нарушение на член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент № 207/2009.

15. С две решения, постановени на 8 май 2012 г., Yoshida Metal Industry/СХВП — Pi-Design и др. (Изображение на триъгълна повърхност с черни точки)[7] и Yoshida Metal Industry/СХВП — Pi-Design и др. (Изображение на повърхност с черни точки)[8], Общият съд приема това основание и уважава жалбите.

16. С решение от 6 март 2014 г.[9] Съдът се произнася по жалбата, подадена до него от Pi-Design и др., като отменя посочените съдебни решения поради нарушение на член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) и връща делата за ново разглеждане от Общия съд.

17. С обжалваното съдебно решение Общият съд се произнася по делото, върнато за ново разглеждане, като отхвърля представеното пред него единствено основание, а именно нарушение на член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент № 207/2009, както и жалбите в тяхната цялост, и осъжда Yoshida да заплати разноските по производствата пред двете инстанции.

Искания на страните

18. С жалбата си Yoshida иска да бъдат отменени обжалваното съдебно решение и спорните решения:

— като главно искане, в тяхната цялост, или

— при условията на евентуалност, доколкото с тях се обявяват за недействителни неговите марки за „точила и калъфи за точила“ (клас 8) и „домакински или кухненски принадлежности (които не са от благородни метали или с такова покритие) и стойки за ножове“ (клас 21),

както и EUIPO и Pi-Design и др. да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

19. EUIPO и Pi-Design и др. искат жалбата да бъде отхвърлена и Yoshida да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

7 — T-331/10, непубликувано, EU:T:2012:220.

8 — T-416/10, непубликувано, EU:T:2012:222.

9 — Решение от 6 март 2014 г., Pi-Design и др./Yoshida Metal Industry (C-337/12 P—C-340/12 P, непубликувано, EU:C:2014:129).

Анализ

20. В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания: първо, нарушение на член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент № 207/2009, и второ, нарушение на член 52, параграф 3 от същия регламент.

21. В съответствие с желанието на Съда ще се ограничa с анализ на второто основание за обжалване.

По второто основание: нарушение на член 52, параграф 3 от Регламент № 207/2009

22. Това основание е изтъкнато в подкрепа на направеното при условията на евентуалност искане на Yoshida за отмяна на обжалваното съдебно решение и на спорните решения в частта, в която неговите марки са обявени за недействителни за някои от съответните стоки, а именно „точила и калъфи за точила“, „домакински или кухненски принадлежности […] и стойки за ножове“. Това основание се състои от две твърдения.

По първото твърдение

23. На първо място Yoshida твърди, че като не е проверил дали изтъкнатото в случая основание за недействителност е налице за всички стоки, до които се отнасят спорните марки, Общият съд е нарушил член 52, параграф 3 от Регламент № 207/2009.

24. Бих искал да припомня, че съгласно установената съдебна практика въпросът дали по отношение на дадена марка е налице някое от посочените в член 7 от Регламент № 207/2009 основания за отказ или за недействителност трябва да се преценява in concreto за посочените стоки или услуги [10]. Освен това член 52, параграф 3 от Регламент № 207/2009 предвижда, че ако основанието за недействителност е налице само за част от стоките или услугите, недействителността се обявява само за тези стоки или услуги [11].

25. От това следва, от една страна, че EUIPO трябва да провери дали са налице основанията за недействителност за всяка от стоките или услугите, до които се отнася марката. От друга страна, в решението на EUIPO, с което се прилага такова основание, трябва по принцип да бъдат изложени мотиви във връзка с всяка от споменатите стоки или услуги [12].

26. В случая няма съмнение, че със спорните решения се установява наличието на основанието за недействителност по член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент № 207/2009 за всички стоки, до които се отнасят съответните марки.

27. Освен това бих искал да отбележа, че в първоинстанционното производство Yoshida не е изтъкнало като основание нарушението от страна на апелативния състав на член 52, параграф 3 от Регламент № 207/2009, нито непълнотата на мотивите на спорните решения в това отношение.

10 — Решение от 9 септември 2010 г., СХВП/Borco-Marken-Import Matthiesen (C-265/09 P, EU:C:2010:508, т. 35 и цитираната съдебна практика).

11 — Идентична разпоредба е предвидена в член 13 от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299, 2008 г., стр. 25) (предишен член 13 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките, ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92).

12 — В този смисъл във връзка с член 13 от Директива 89/104 вж. решение от 15 февруари 2007 г., BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, т. 34), а във връзка с Регламент № 207/2009 вж. определение от 18 март 2010 г., CFCMCEE/СХВП (C-282/09 P, EU:C:2010:153, т. 37—41).

28. Следователно с изтъкнатото в настоящото производство по обжалване основание Yoshida всъщност упреква Общия съд за това, че не е установил — служебно — пропуска на апелативния състав на EUIPO да провери дали основанието за недействителност е налице за всички съответни стоки и да мотивира надлежно решенията си в това отношение.

29. Следва да се провери дали такова основание, с което по същество жалбоподателят упреква Общия съд за това, че не е повдигнал дадено основание служебно, е допустимо в настоящото производство по обжалване.

– По допустимостта

30. Бих искал да отбележа, че съгласно установената съдебна практика Общият съд не може да бъде упрекван за това, че не се е произнесъл по основание, което не е било изтъкнато пред него [13].

31. Прилагането на този принцип създава трудности, когато става въпрос за повдигнати служебно основания.

32. Може да се поддържа, че понеже първоинстанционният съд може или дори трябва да повдига служебно основания, като не направи това, той самият допуска грешка при прилагане на правото, която може да бъде санкционирана от Съда в производството по обжалване. Този подход може да обясни защо Съдът приема понякога да разгледа такова основание на етапа на образуваното пред него производство по обжалване [14].

33. Все пак от уточнение в по-новата съдебна практика е видно, че основанието за обжалване, по което се твърди, че Общият съд е пропуснал да провери служебно мотивите на решението, срещу което пред него е подадена жалба за отмяна, е недопустимо, когато се отнася до въпроси, които не са били повдигнати пред Общия съд.

34. Всъщност Съдът е отхвърлил като недопустимо основание, по което се твърди, че Общият съд е пропуснал да санкционира непълнотата на мотивите на такова решение по въпроси, които не са били изрично повдигнати от жалбоподателя в жалбата му пред Общия съд [15].

35. Считам, че това ограничение, приложимо за основанията за обжалване, е напълно обосновано от принципите на производството по обжалване на актовете на Общия съд пред Съда. Всъщност в това производство по обжалване правомощията на Съда по принцип се свеждат до проверка на констатациите на съда по същество относно обсъдените пред него основания [16]. Проверката на правилността на оспорените изводи предполага задължително проверка на пълнотата на мотивите на решението, срещу което пред Общия съд е подадена жалба за отмяна. При все това би било прекомерно да се изисква последният служебно да упражнява контрол върху мотивите на такова решение по въпроси, които не са били повдигнати пред него [17].

13 — В този смисъл вж. по-специално решения от 8 декември 2011 г., Chalkor/Комисия (C-386/10 P, EU:C:2011:815, т. 70) и от 22 октомври 2015 г., AC-Treuhand/Комисия (C-194/14 P, EU:C:2015:717, т. 55).

14 — Вж. определение от 9 февруари 2012 г., Deutsche Bahn/СХВП (C-45/11 P, непубликувано, EU:C:2012:69, т. 61) и решение от 19 юни 2014 г., FLS Plast/Комисия (C-243/12 P, EU:C:2014:2006, т. 48), в които Съдът е постановил, че Общият съд е постъпил правилно, като не е повдигнал служебно като основание липсата на мотиви в решението, срещу което пред него е подадена жалба за отмяна.

15 — Решения от 26 ноември 2013 г., Gascogne Sack Deutschland/Комисия (C-40/12 P, EU:C:2013:768, т. 46—55 и 61—64) и от 17 септември 2015 г., Total/Комисия (C-597/13 P, EU:C:2015:613, т. 21 и 22).

16 — Решение от 26 ноември 2013 г., Gascogne Sack Deutschland/Комисия (C-40/12 P, EU:C:2013:768, т. 52). Вж. също заключението на генералния адвокат Wahl по дело Total/Комисия (C-597/13 P, EU:C:2015:207, т. 118—128).

17 — Вж. заключението на генералния адвокат Wahl по дело Total/Комисия (C-597/13 P, EU:C:2015:207, т. 118—128).

36. От това следва, че основание, с което Общият съд е упрекван за това, че не е санкционирал служебно неизпълнението на задължението за мотивиране от издалия акта орган по въпроси, които не са били изрично повдигнати пред Общия съд, е недопустимо на етапа на производството по обжалване пред Съда.

37. Според мен този подход се прилага и за споровете в областта на марките.

38. Що се отнася по-специално до прилагането от EUIPO и от Общия съд на член 52, параграф 3 от Регламент № 207/2009, жалбата пред Съда не може да се отнася до въпроса дали решението на апелативния състав е надлежно мотивирано по отношение на една част от стоките или услугите, когато жалбоподателят не е повдигнал изрично този въпрос пред Общия съд.

39. В това отношение не е достатъчно жалбоподателят най-общо да е оспорил приложимостта на основанието за отказ или за недействителност за всички съответни стоки или услуги. За да може да се позовава на неприложимостта на такова основание само за част от тези стоки или услуги, той трябва изрично да я е изтъкнал в производството пред Общия съд.

40. Това разрешение може да бъде изведено от нашата съдебна практика. Всъщност Съдът вече е постановил, че доколкото в решението на EUIPO се посочва недвусмислено, че основанието за отказ може да бъде противопоставено за всички съответни стоки, жалбоподателят трябва да посочи в подадената пред Общия съд жалба за отмяна на това решение стоките, за които според него не може да се приложи това основание за отказ или да оспори факта, че посочените стоки образуват хомогенна категория [18].

41. В случая в производството по обжалване пред Общия съд Yoshida само е оспорило най-общо приложимостта на основанието за недействителност и не е повдигнало конкретно въпроса за приложимостта му за част от съответните стоки, а именно „точила и калъфи за точила“, „домакински или кухненски принадлежности“ и „стойки за ножове“.

42. Следователно в настоящото производство по обжалване Yoshida не може да упреква Общия съд, че не е разгледал служебно този въпрос, нито че не е санкционирал твърдяната липса на мотиви на спорните решения в това отношение.

43. Според мен положението би било различно, ако не апелативният състав, а Общият съд бе констатирал за пръв път наличието на основание за недействителност по отношение на тези стоки [19]. Всъщност в тази хипотеза непълнотата на мотивите на решението на Общия съд от гледна точка на член 52, параграф 3 от Регламент № 207/2009 би могла надлежно да бъде изтъкната в производството по обжалване пред Съда [20].

44. Настоящият случай обаче не е такъв, тъй като Общият съд само е потвърдил решенията на апелативния състав на EUIPO, като е обявил марките на Yoshida за недействителни за всички съответни стоки.

45. Следователно според мен първото твърдение по настоящото основание е недопустимо.

18 — Определение от 11 декември 2014 г., FTI Touristik/СХВП (C-253/14 P, непубликувано, EU:C:2014:2445, т. 49). Бих искал да отбележа, че по това дело жалбоподателят оспорва пред Общия съд приложимостта на основанието за отказ по отношение на част от стоките и услугите, но не развива в достатъчна степен този довод. Поради това твърденията за наличие на разглежданото основание за обжалване не са били отхвърлени като недопустими, а като явно неоснователни.

19 — Бих искал да отбележа, че Общият съд може да измени решението на апелативния състав на EUIPO съгласно член 65, параграф 3 от Регламент № 207/2009.

20 — Вж. във връзка с такова положение при проверка за наличие на относително основание за отказ, решение от 17 октомври 2013 г., Isdin/Bial-Portela (C-597/12 P, EU:C:2013:672, т. 28 и 29).

– При условията на евентуалност, по същество

46. Дори Съдът да приеме, че първото твърдение по второто основание е допустимо, считам, че при всички случаи то е неоснователно.

47. Най-напред бих искал да припомня, че съгласно постоянната съдебна практика в мотивите трябва да бъдат изложени по ясен и недвусмислен начин съображенията на издалия акта орган, така че заинтересованите лица да имат възможност да се запознаят с основанията за взетата мярка, а компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Не се изисква обаче мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт са пълни следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя [21].

48. Съдът вече е постановил, че когато компетентният орган отказва регистрацията на марка, той е длъжен да изложи в своето решение изводите, до които е стигнал по отношение на всяка от посочените стоки и услуги. Когато обаче едно и също основание за отказ или за недействителност е изтъкнато за категория или група от стоки или услуги, компетентният орган може да изложи само общи мотиви за всички тези стоки или услуги [22].

49. Тази възможност на компетентния орган в областта на марките отчита факта, че заявките за регистрация на марка често се отнасят до множество стоки или услуги [23].

50. Същият подход е възприет от Съда и по отношение на проверката на основанията за отказ или за недействителност от EUIPO [24].

51. За да не бъде нарушено правото на ефективен съдебен контрол, възможността за излагане на общи мотиви за всички съответни стоки или услуги се отнася само до стоки и услуги, между които има достатъчно непосредствена и конкретна връзка, за да образуват достатъчно хомогенна категория или група от стоки или услуги [25].

52. Считам, че в настоящия случай това условие е изцяло изпълнено.

53. Бих искал да отбележа, че стоките, до които се отнасят спорните марки, а именно „ножарски изделия, ножици, ножове, вилици, лъжици, точила и калъфи за точила, стоманени заточващи инструменти, щипки за рибени кости“ и „домакински и кухненски принадлежности (които не са от благородни метали или с такова покритие), шейкъри, кухненски шпатули, стойки за ножове, прибори за сервиране на пай, прибори за сервиране на торти“, са кухненски принадлежности [26].

54. Според мен тези стоки образуват достатъчно хомогенна група за целите на разглеждането на изтъкнатото основание за недействителност.

21 — Решение от 21 октомври 2004 г., KWS Saat/СХВП (C-447/02 P, EU:C:2004:649, т. 65).

22 — Решение от 15 февруари 2007 г., BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, т. 38).

23 — Заключение на генералния адвокат Sharpston по дело BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2006:450, т. 42 и 43).

24 — Вж. определения от 6 февруари 2009 г., MPDV Mikrolab/СХВП (C-17/08 P, непубликувано, EU:C:2009:64, т. 34), от 9 декември 2009 г., Prana Haus/СХВП (C-494/08 P, непубликувано, EU:C:2009:759, т. 46), от 18 март 2010 г., CFCMCEE/СХВП (C-282/09 P, EU:C:2010:153, т. 37 и 38), от 21 март 2012 г., Fidelio/СХВП (C-87/11 P, непубликувано, EU:C:2012:154, т. 43), решение от 17 октомври 2013 г., Isdin/Bial-Portela (C-597/12 P, EU:C:2013:672, т. 27), както и богатата практика на Общия съд, по-специално решения от 27 април 2016 г., Niagara Bottling/EUIPO (NIAGARA) (T-89/15, непубликувано, EU:T:2016:244, т. 31) и от 12 май 2016 г., Zuffa/EUIPO (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) (T-590/14, непубликувано, EU:T:2016:295, т. 26).

25 — Вж. в този смисъл решение от 15 февруари 2007 г., BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, т. 36) и определение от 18 март 2010 г., CFCMCEE/СХВП (C-282/09 P, EU:C:2010:153, т. 40), както и богатата практика на Общия съд, по-специално решения от 2 април 2009 г., Zuffa/СХВП (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) (T-118/06, EU:T:2009:100, т. 28) и от 16 октомври 2014 г., Larrañaga Otaño/СХВП (GRAPHENE) (T-458/13, EU:T:2014:891, т. 26).

26 — Както подчертава Yoshida в жалбата си пред Съда, фактът, че стоките спадат към два различни класа, а именно класове 8 и 21, е ирелевантен, тъй като класификацията в Ницката спогодба е направена с чисто административни цели.

55. Всъщност от мотивите на спорните решения[27] е видно, че спорните знаци изобразяват дръжки за стоките, за които се иска регистрация. Тази линия на разсъждение се основава на предположението, че всички посочени стоки, а именно различни кухненски принадлежности, могат да бъдат с дръжка.

56. Следователно според мен апелативният състав надлежно е изложил причините, поради които е налице връзка между съответните стоки, оправдаваща едновременното им разглеждане. Мотивите на спорните решения, макар и кратки, са последователни и позволяват на Yoshida да разбере констатациите на апелативния състав на EUIPO по отношение на всички съответни стоки, а на Общия съд — да упражни контрол върху тези констатации.

57. Следва да се направи разграничение между въпроса за мотивите и въпроса за правилността на посочените решения[28]. Задължението за мотивиране е изпълнено, доколкото от ясните и последователни мотиви на тези решения е видно, че апелативният състав е приел, че всички разглеждани стоки образуват хомогенна група, доколкото имат обща характеристика. Въпросът дали апелативният състав е приел неправилно, както твърди жалбоподателят, че всички стоки имат тази обща характеристика, се отнася до правилността на спорните решения.

58. В това отношение с довода си, че някои от съответните стоки не са с дръжки, Yoshida всъщност оспорва като неправилни констатациите на апелативния състав в нов аспект, който не е бил изтъкнат пред Общия съд и който впрочем се отнася до фактическо обстоятелство. Следователно този довод е недопустим на етапа на настоящото производство по обжалване.

59. Във всички случаи този довод не е развит убедително. От една страна, що се отнася до „точила“ или до „домакински или кухненски принадлежности“, които обхващат тенджери с капак или тенджери, Yoshida не пояснява защо тези стоки не могат да бъдат с дръжки.

60. От друга страна, що се отнася до „калъфи за точила“ и „стойки за ножове“, както с основание отбелязва EUIPO, става дума за стоки, които нямат самостоятелна употреба спрямо боравенето с точила или ножове и които следователно не могат да образуват отделна категория или група от стоки за целите на разглеждането на основанията за отказ или за недействителност. На последно място, дори да се приеме, че „стойките за ножове“ образуват група от стоки, отделна от тази на „ножовете“, във всички случаи се налага приемането на общо решение[29].

61. Поради всички тези причини считам, че първото твърдение по второто основание на настоящата жалба е недопустимо или при всички положения неоснователно.

По второто твърдение

62. Yoshida поддържа, че съжденията на Общия съд не са приложими за някои от съответните стоки, а именно за тези без дръжка.

27 — Вж. точки 30, 34—36 и 40 от спорните решения.

28 — Вж. решение от 2 април 1998 г., Комисия/Sytraval и Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, т. 67).

29 — Съгласно постоянната практика на Общия съд, когато съвместната употреба на двете категории от стоки се изисква или най-малкото се предполага поради присъщите им характеристики, апелативният състав може да приложи по отношение на тях общо решение. Вж. решения от 2 декември 2008 г., Ford Motor/СХВП (FUN) (T-67/07, EU:T:2008:542, т. 44) и от 8 септември 2010 г., Wilfer/СХВП (Изображение на глава на китара) (T-458/08, непубликувано, EU:T:2010:358, т. 66).

63. Бих искал да отбележа, че въпросът за изпълнението на задължението за мотивиране от страна на Общия съд трябва да се разграничава от въпроса за материалноправната законосъобразност на обжалваното съдебно решение [30]. В случая обаче, като твърди процесуално нарушение, опорочаващо мотивите на обжалваното съдебно решение, Yoshida всъщност оспорва като неправилни фактическите констатации на Общия съд, върху които не може да се упражнява контрол в производството по обжалване на решението на Общия съд пред Съда [31].

64. Следователно според мен и второто твърдение по настоящото основание е недопустимо.

Заключение

65. С оглед на гореизложеното предлагам на Съда да отхвърли твърденията по второто основание на настоящата жалба като недопустими или във всички случаи като частично недопустими и частично неоснователни.

30 — Вж. в този смисъл решение от 2 април 1998 г., Комисия/Sytraval и Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, т. 67) и заключението на генералния адвокат Léger по дело Белгия/Комисия (C-197/99 P, EU:C:2001:658, т. 39 и 40).

31 — Съдът вече е обявил за недопустимо основание за обжалване, свързано с обстоятелството, че категорията на разглежданите стоки и услуги, използвана за разглеждане на абсолютно основание за отказ, не е хомогенна. Вж. определение от 7 юли 2011 г., MPDV Mikrolab/СХВП (C-536/10 P, непубликувано, EU:C:2011:469, т. 34 и 38).